

medens den paa andre Steder maa gøres betydelig større. Forholdene ere jo saa forskellige rundt omkring i Landet, at man ikke kan fastslaa nogen bestemt Sideaastand, i hvilken andre skulle holde sig borte fra det privilegerede Redskab for ikke at skabe Fiskeriet med det. Det er derfor, at man nu er enedes om at indføre denne Institution, Nævnet, som inden for en Grænse af 100 Favne fra Land kan fastsætte en forskellig Sideaastand paa de forskellige Steder i Landet. Naar jeg har tilladt mig at tage Ordet, er det ikke for at rette paa noget af det, som den ærede Ordfører har udtalt — uden netop dette med Hensyn til Sideaastandene — men jeg kunde ønske at supplere hans Bemærkninger noget angaaende denne saa meget omdebatterede Nalegaardrets, og jeg vil navnlig gøre opmærksom paa, at naar man sammenholder den ny § 12, der her er foreslaaet, med den foreslaaede ny Nalegaardsparagraf, vil man se, at Grundejeren aldeles ikke er afstaaen fra at have en Besyttelsesret, virkende ud over disse 100 Favne, som ere foreslaaede her, men det er kun en almindelig Besyttelsesret, som gælder for enhver Fisker her i Landet, nemlig 50 Favne til Siderne. At denne Afstand er fuldt betryggende i de Afstande fra Land og for de Vanddybder, som her foreslaas, er der ingen Uenighed om mellem de fiskeritvindige. Der har — hvad der vistnok ikke blev berørt af den ærede Ordfører — siden Udvalget har afleveret sit Ændringsforslag, været en Deputation her inde fra Næsnaes Kyst eller, rettere sagt, der har været 2 Deputationer: den ene repræsenterende Nalegaardsejerne, den anden Forpagterne og Fiskerne. Nalegaardsejerne, hvis Udtalelser ganske vist kun refererede sig til Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget ved 2den Behandling, hvor der altsaa var fastslaaet en bestemt Sideaastand, beklagede sig over denne Affattelse, men ogsaa, efter at de vare gjorte bekendte med den ny Affattelse af § 6, gjorde de den Bemærkning, at det vistnok maatte betragtes som en Indskrænkning af den hidtil gældende Ret. Jeg skal hertil svare, at vistnok de samme Nalegaardsejere eller i hvert Fald et Antal af 21 Nalegaardsejere fra Næsnaes, i Maret 1882 have indsendt til det daværende af Folketinget nedsatte Fiskeriudvalg et Andragende, hvoraf jeg skal tillade mig at citere noget af det, som vedrører dette Forhold. Det gaar ud paa at vise, at det, man den Gang forstod ved Nalegaard, i Virkeligheden var noget andet end det, som man efterhaanden har udvidet dette Begreb til. Der udtales saaledes: „For nogle Aar tilbage begyndte enkelte at sætte Naleruser, fastgjorte ved Bæle,

ved Enden af deres Nalegaard, hvorved der opnaaedes en Udvidelse af Fangsten, og hvorved man sparede at bygge Nalegaardene saa langt ud,“ og senere staar der: „Da Nuserne desuden ved Hjælp af lange Bæle lettere kunne anbringes til Søs paa dybere Vand, saa kunde ingen længere være tjent med blot at benytte sin Nalegaard, fordi Nuserne toge af for Nalegaardene. — Dette har haft til Følge, at Nalegaardene i de senere Tider endog nogle Steder ere fortrængte af Nuserne, medens andre have bibeholdt Nalegaardene paa Steder, hvor Havbunden særlig egner sig dertil, og saa haft Nuser anbragte ved Enden af dem. — Derved er nu efterhaanden Nalefiskeriet ved faste Redskaber kommet i en anden Gænge; — thi medens Nalegaardene i Almindelighed kun vare anbragte paa en Vandstandsdybde af ca. 6 Al., saa anbringes Nuserne paa indtil 12 à 13 Alen Vand.“ Saa siges der til Slutning: „Vi tillade os i Overensstemmelse hermed at andrage for den høje Rigsdag om, at der ved Affattelsen af Loven maatte blive taget Hensyn til vort Nalefiskeri, og at det maa erkendes, at Nuserne for en Del have afløst Nalegaardene, og at derfor ogsaa de, som have lovlig Adkomst til Nalefiskeri — enten det saa er som Grundejere eller isølge gammel Vedtægt — maatte være enberettigede til at drive Nalefiskeri med faste Redskaber (Nuser), enhver ud for den Plads, som han har Adkomst til.“ Grundlaget for den bestaaende Nalegaardrets den Gang var jo Christian den 5tes Danste Lov 5—10—43, der lyder saaledes: „Enhver maa nyde Nalegaard for sin egen Grund, undtagen i de Fjorde, som Kongen og den menige Mand have Stæde af.“ Der nævnes her kun Nalegaard, ikke dette udvidede Begreb Naleruser uden for Nalegaardene. Vi maa altsaa vel huske paa, at det var Nætsgrundlaget den Gang, og deraf, at Fiskeriet efterhaanden har forandret Karakter, saaledes at man fisker med Nuser, som kunne anbringes i en ubegrænset Afstand fra Land, følger ikke, at Ejeren beholder en Ret til dette udvidede Fiskeri, som saaledes er opstaaet i Tidernes Løb. Ved Lov af 5te April 1888 tilføjede man at give Fiskeren en Udgang til at drive sit Fiskeri Side om Side med Grundejeren, her Nalegaardsejeren. Bestemmelsen herom blev saa uheldig affattet, at den har givet Anledning til en Masse Nætsstrætter, fordi der staar meget vagt, at andre maa fiske, naar de kun ikke komme saa nær disse privilegerede Redskaber, at de skade Fiskeriet ved disse. Forslaget til en ny § 6 tilføjer netop at fastslaa, ved en lovbestemt Grænse udadtil, hvor langt Ejendomsretten skal strække sig, det vil